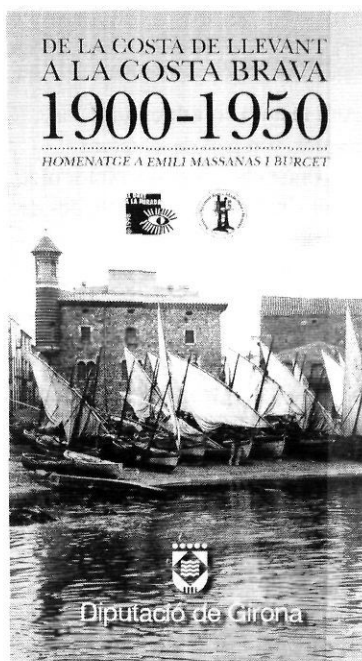
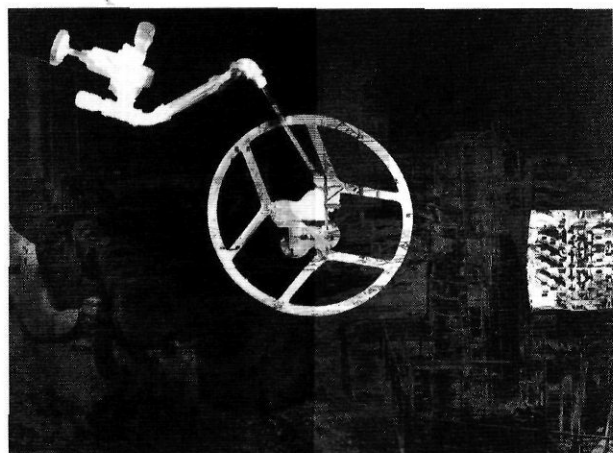

L'any de la fotografia

crònica

Cartells i imatges d'algunes de les exposicions del cicle El dret a la mirada.

L'any 1998 s'ha acomiadat de Girona com l'any de la fotografia amb la cloenda d'*El dret a la mirada*, durant la qual s'han pogut visitar trenta-quatre exposicions al voltant de la fotografia, i s'ha pogut participar en diferents tallers i conferències que s'han fet tant en espais institucionals com privats. *El dret a la mirada* va néixer fa dos anys amb l'objectiu de col·laborar en la major difusió de les Jornades Antoni Varés sobre imatge i recerca històrica, de totes maneres el relleu que ha agafat en aquesta segona edició fa pensar que es pot convertir en un esdeveniment de referència per ell mateix.

El comissari ha estat el fotògraf gironí Josep M. Oliveras qui alhora ha preparat la seva pròpia exposició «Allò que no es pot veure. El museu de la mort a Guanajuato» mitjançant la qual ens hem introduït en un tema tabú en la nostra societat, la mort, que és viscut amb una percepció diametralment oposada en països americans com Mèxic. Precisament el títol d'aquesta exposició introdueix el tema que ha volgut cohesionar les diferents

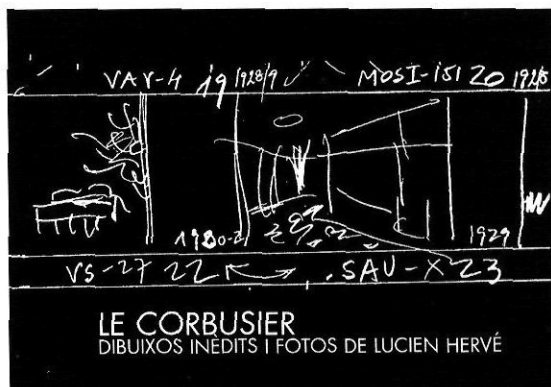
exposicions: la «Natura Morta». Josep Maria Oliveras ha volgut que aquest objectiu s'assolís, citant les seves mateixes paraules que recull el catàleg d'*El dret a la mirada*, «des d'un punt de vista obert, heterodox, completament lliure, com una figura literària d'aquest segle que es marceix». Gràcies a aquesta flexibilitat el públic ha pogut prendre contacte amb el producte fotogràfic des d'una gran varietat de perspectives, com a producte de creació, d'especulació, d'experimentació i també l'ha pogut analitzar com un element més per a la revisió històrica. No s'ha d'oblidar, però, que els visitants també han disfrutat de les diferents exposicions amb la lícita contemplació dels objectes amb un plaer estètic altament recomanable.

EXPOSICIONS I ACTIVITATS SOBRE LA IMATGE A 24 ESPAIS CULTURALS DE GIRONA

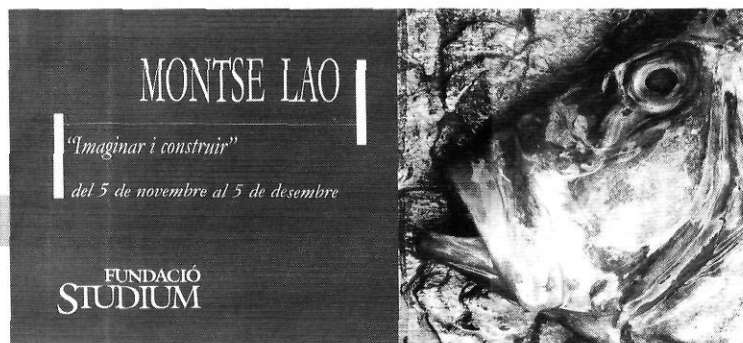
Novembre - Desembre
EL DRET A LA MIRADA '98
Natura morta

A manera de resum el públic ha pogut veure obres de diferents fotògrafs gironins com el sempre sorprenent i alquimista Jordi S. Carrera o Marcel Dalmau. Ha pogut contemplar una de les obres d'un dels fotògrafs catalans de més renom en l'àmbit internacional: Joan Fontcuberta. Ha pogut constatar el valor de la fotografia com a document mitjançant les fotografies de les obres de Le Corbusier. I ha comprovat l'extraordinària transformació física que han patit grans estrelles del cinema com Greta Garbo o Clark Gable.

De totes maneres, assenyalo aquestes exposicions com a exemples que reflecteixen la varietat de la proposta sense cap ànim de menysprear la resta d'exposicions. També voldria assenyalar l'exposició que s'ha organitzat en homenatge a Emili Massanas i Burcet, gràcies a la qual s'ha pogut veure part de la ingent col·lecció del desaparegut Emili i que està custodiada a l'Arxiu d'Imatges Emili Massanas i Burcet de la Diputació de Girona. En aquesta exposició s'han vist imatges del mateix Emili i un

recull de fotografies que tenen com a referència el mar. Massanas era un gran enamorat del mar i a través de les imatges de la seva col·lecció es pot analitzar la transformació de la Costa Brava i es poden veure els personatges populars i famosos que han trepitjat aquesta costa.

El dret a la mirada ha estat l'esdeveniment fotogràfic que ha clos l'any 1998, però no es poden oblidar les altres propostes que han tingut com a protagonista la fotografia i que s'han organitzat durant aquest any en diferents indrets de la geografia gironina, com la passada *Primavera fotogràfica a Catalunya* i *Olot fotografia*. La *Primavera fotogràfica* ja va ser descrita en una crònica d'un número anterior de la *Revista de Girona* i per tant no cal insistir-hi més, però sí que cal fer una breu menció a la passada edició d'*Olot fotografia* que aquest any ha vist totalment renovat l'equip organitzatiu. El cap visible d'*Olot fotografia* ha estat el col·leccionista olotí Melció Teixidor i ell i tot l'equip organitzatiu han reorientat la proposta fins a convertir-la en

una plataforma de difusió de la fotografia en la qual han sabut involucrar fortament la societat civil.

Olot fotografia va transformar la capital garrotxina, al llarg d'una setmana del calorós estiu, en una ciutat amarada

de fotografies, a través de quaranta llocs de la ciutat que varen mostrar un miler d'imatges realitzades per dos-cents autors diferents. Els espais d'exhibició tant públics com privats es van afegir a la proposta i fins i tot els comerços s'hi varen involucrar incorporant imatges en els aparadors.

Evidentment tots esperem que aquestes propostes de caràcter bianual es consolidin i fins i tot seria bo que no es celebressin el mateix any. Però, sobretot, el que cal és que esdeveniments com aquests contribueixin a la revaloració de la imatge com a motor del desenvolupament del món contemporani. Per aconseguir això cal que les exposicions i els tallers deixin de ser solament un experiment lúdic, esporàdic i aïllat i que els responsables dels espais d'exposició optin per la fotografia com a tema habitual d'exhibició, que els mitjans de comunicació acullin la crítica fotogràfica com un espai més en les seves pàgines de cultura i que des de les universitats, i tots els altres centres de formació, introdueixin l'estudi de la imatge des de tots els seus vessants, tècnic, crític i humanístic. És només amb la suma de tots aquests elements (creació, difusió, crítica i ensenyament) que la imatge aconseguirà el lloc que li pertoca en el nostre món i deixarà de ser només per alguns un plaer estètic, i per altres un valor afegit a la història.

DOLORS GRAU

